

Veiviser'n

SKIEN BAPTISTMENIGHET

4/2015 - Årgang 29

Foreldreskole

Side 4

**Julehilsen fra
Anne Rebekka**

Sidene 6 og 7

**Jul på
Handlestorget**

Side 9

Peeter fra Estland

Sidene 10,11 og 12

HalloVenn

Sidene 13, 14 og 15

Termos

Side 19

Vennefest !

Veiviser'n

Ansvarlig redaktør: Kari Sæthre
 Herman Bagers gate 1, 3717 Skien
 Internett: www.skienbaptist.no
 E-post: skien@baptist.no

Menighetens kontor: 35 52 90 00
 Gavekonto: 2680 34 04266

Pastor
 Vidar Bergsland 415 59 303
 Kontortid onsdag kl. 13:00 - 15:00
 E-post: vidar.bergsland@baptist.no

Medarbeidere
 Birgit Andersen 959 46 342
 Gabriel Stephens 452 92 664
 Simen Andersen 450 01 995
 Miriam Trovi 936 40 799

Utleie
 Inger Lise Dønnestad 930 85 971
 Reidun Johannessen 980 46 190

Strategi & menighetsleder
 Harald Dønnestad 920 13 186

Økonomi
 Jarle Øygarden 905 82 570

Familie
 Margareth Eikstad 926 09 483

Tjeneste
 Ragnhild N. Grønseth 928 85 721

Eiendom
 Jarle Stensbøl 915 50 970

Søndagsskolen
 Gunn Andresen 470 39 201

Logos
 Merethe L. Sølyst 909 88 227

Skien Soul Children
 Anne-Marie Dønnestad 928 90 356

Trall (småbarnsang 1 - 6 år)
 Birgit Andersen 959 46 342

Jentesprell
 Margareth Eikstad 926 09 483
 Mette Aasland 480 37 735

Tweens
 Kari Sæthre 995 91 714

Ungdomsgruppe
 Anette Holte Stensbøl 900 30 960
 Gabriel Stephen 452 92 664

Allehånde
 Else Holte 995 48 424

Telemark Chin Baptist Church
 Peter Lian - Chinzah 468 99 373

Andaktshjørnet

Konge på «gølv!»

av Vidar Bergsland

Under Oljekrisa høsten 1973, ble det gjort tiltak for å spare på forbruket av bensin og diesel. Bilfrie helger i desember var et av tiltakene.

Jeg bodde på den tiden på Stabekk og husker denne merkelige følelsen av en helt øde og tom Drammensvei. Det var selvfølgelig noen som kunne få kjøre, - de som hadde livsviktige oppgaver og som alltid;- de med posisjon.

Da tok vår kjære konge Olav V. T- banen til marka for å gå på ski. Han lot bilen stå, hoppa på trikken, dro opp lommeboka og betalte for turen, etter å ha slott seg ned på et ledig sete. Her var ingenting reservert, ingen vakter og ingen spesialbehandling.

Burde han ikke ha fått det? Kunne han ikke kjørt bil? Behøvde han å betale på T- banen? Svarene er selvsagte. Vi er så stolt av kong Olav for akkurat dette. En konge på trikken med beksømstøvler og lommebok. En konge med valgspåket: «Alt for Norge!» Og når kongen dør 17. januar 1991 tenner et lyshav på slottsplassen. Forskerne sier noe om at det var en litt ny måte for oss i Norge å uttrykke sorg på. Han var vår konge! Han var min konge!

Himmelkongen kommer til jorden. Han som forlot herligheten for å være oss nær. Og her på denne jord ble det sannelig ingen særbehandling. Født under samme vilkår oss, - ja under langt kummerlige

Kong Olav V på T- banen i Oslo 1973.

vilkår enn de alle fleste, og med en livshistorie som fortegner seg som brutal og voldsom.

Født under kaotiske og kummerlige forhold, forsøkt drept som liten av selve kongen i landet, flyktning, fostersønn, stadig jaktet på for å bli kvitt Han så lenge han var i offentlighetens lys, falske anklager og offer for religiøs fanatisme

som tar helt overhånd og ender med korsfestelse. Hvorfor valgte han å være en konge på jord og ikke en konge i himmelen?

Vi kan bruke forskjellige ord på akkurat det: Solidaritet, frelse, nærvær, kjærlighet, fellesskap. - osv.

Joan Osborne synger: What if God was one of

us? (Hva hvis Gud var en av oss?) Ja, - så var det altså akkurat det Han var, en av oss.

Jeg kjenner en slags stolthet, Han er min konge og min Gud. Kom Herre Jesus! Velkommen!

Beste hilsener og ønske om velsignet jul.

Vidar-prest.

Mitt sangvers Elizabeth Weber

Jeg vil gi deg, O Herre min lovsang, jeg vil takke deg med mine ord, for din nåde som er uten grenser, og for godhet og kjærlighet stor.

Refr.

Jeg vil gjøre mitt liv til en lovsang til deg, la hver tone en hyllest til deg være og i dager med glede og dager med sorg vil jeg leve hver dag til din ære.

Og om sangen iblant skulle stilne og forstyrres av uro og strid, Herre, åpne på ny mine øyne så jeg ser at hos deg er min fred.

Refr.:

Vi gratulerer

30 år

Ngun Len Tial Sapai, 26. januar

70 år

Gerd Enger, 24. januar

75 år

Ragnhild Kiste, 17. januar

85 år

Sigrid Hellstrand, 9. januar

Fire mandager i april 2016

Foreldreskole!

Lær den unge den veien han skal gå, så forlater han den ikke når han blir gammel. Ordsp. 22,6.

av Birgit Andersen

I menigheten har vi en Levende tro plan, som viser oss hvordan vi kan hjelpe barn og unge til å få en levende og mobil tro på Jesus. I den forbindelse er det å utruste og hjelpe foreldre til å dele tro i hjemmet et fokus. Det gjør vi blant annet med samlingen

vi har i forbindelse med markeringer i ulike aldre, men til våren vil vi gjøre noe enda mer konkret for foreldre: å arrangere Foreldreskolen.

Mange foreldre sier at det viktigste de tenker at barna kan få med seg i livet, er troen på Jesus, men noen ganger vet ikke foreldre hva de skal gjøre i hjemmene for at det skal skje eller at når de gjør et forsøk, blir det rart og kunstig.

Trall

Ti torsdager i høst har det vært en stor gjeng med barn i alderen 1-6 år som har samlet seg til Trall - småbarnssang. Det har vært 17 barn som ha deltatt med sine foreldre hver uke. Vi har sunget, spilt og med stor glede beveget oss til musikken.

Dette fortsetter vi med i vinter og starter opp **4. februar kl. 17.15**, med Elizabeth Weber og Birgit Andersen som ledere. Hver torsdag blir det først en samling med sang og musikk og vi avslutter med en enkel kveldsmat kl. 18.00.

Velkommen til å være med på Trall.

Påmelding til:
Birgit Andersen
959 46 342.

Foreldreskolen er 4 kvelder om å vokse sammen og er et opplegg som vil gi utrusting, støtte og oppmuntring til foreldre om å ha tro på hjemmebane. Det er bibelleseringen som har gitt det ut, men det er mange personer fra ulike kristne sammenhenger som har bidratt i opplegget. Dette er ikke personer som har "fått det til", for både foreldreboka og kursopplegget formidler ærlighet og er jordnært. Det er aktuelt enten man får til tro på hjemmebane eller man er mer famlende.

Selve temaene i Foreldreskolen handler om hvorfor ha tro på hjemmebane, det å ta tiden tilbake, om barnas ulike aldre, om å vite at man er bra nok og

samspill med andre.

I vår kirke vil Foreldreskolen bli holdt på 4 mandager i april, med oppstart mandag 4/4 og avslutning 25/4. Vi vil holde på i to timer hver gang - kl. 20-22. Inklusiv er deilig kveldsmat før undervisning og samtaler. Kurset koster kr. 300 pr. par og kr. 200 dersom man kommer en fra hver familie. Alle på kurset får Foreldreboka med historier fra dagliglivet til de menneskene som har utarbeidet kurset. Vi anbefaler kurset på det varmeste enten man føler seg skolert på temaet eller ikke vet så mye. Innbydelse kommer ut på nyåret, men ønsker du mer informasjon allerede nå, så kontakt gjerne Birgit Andersen.

Anne Rebekka Eikland hilser fra Manchester

Studier i det store utlandet!

Det nærmer seg nå to og et halvt år siden jeg forlot Skien og flyttet til det store utlandet. Reisen endte i den flotte byen Manchester i England, hvor jeg for tiden tar en bachelorgrad i kjemi ingeniørstudie ved et av verdens beste universiteter innen teknologi. Og her stortrives jeg!

av Anne Rebekka Eikland

Manchester er en by som aldri sover. Du er aldri alene,

og det skal godt gjøres å gå tom for ting å gjøre (selv med et studentbudsjett som til tider får deg til å føle deg blakk som ei kirkerotte). Universitetet i Manchester er det største universitetet i Storbritannia, noe som gjenspeiler seg i mengder aktiviteter som tilbys studentene. Så til tross for min hektiske «working 9 to 5» timeplan som tredjeårsstudent, bruker jeg kveldene mine på alt fra yoga og volleyball til å synge i et gospelkor.

Jeg har vært så heldig at jeg har fått meg en liten «familie» som jeg bor med i et rekkehus på utsiden av byen. Vi er fem jenter, fire engelskmenn og jeg som utlending, noe som har gjort Manchester til å føles som hjemme. Det å ha fire levende ordbøker/leksikon med all slags informasjon om det å være engelsk, har resultert i at jeg sakte men sikkert er blitt vant til den engelske kulturen og levemåten. Og tro meg, det har vært

litt av en opplevelse! å gå fra å være ei jente i lusekofte som hadde det aller best når hun var på løpetur, topptur eller «bålpiknik» i skogen 100 meter fra huset, til å bli byjente som tilbringer 95 % av tiden innendørs eller på en buss for å unngå det triste Manchester-været, er litt av en forandring. Og den opplevelsen å lære å elske livet uansett hvilket land du bor i, hvilket språk du snakker eller hva du fyller dagene dine med, har virkelig fått meg til å vokse som person.

I år har jeg vært så heldig at jeg har funnet en menighet jeg trives i, og som hjelper meg å vokse i min tro på Jesus. Withington Methodist Church, som beleilig nok ligger i enden av gata jeg bor i, er veldig forskjellig fra hva jeg er vant til fra kirka hjemme i Skien. Men de fantastisk fine menneskene som er der, og de interessante og utfordrende prekenene, har gjort at jeg føler meg hjemme der, noe jeg spesielt kjenner er viktig nå som jula nærmer seg. Da jeg

så at julemessedatoen var satt, kom julestemninga og hjemlengselen krypende. Heldigvis skal vi ha en miniatyrversjon her, så jeg går ikke glipp av tradisjonen, men slike småting får meg til å savne Skien, og derav gleder jeg meg enda mer til å komme hjem til jul!

Siden jeg har eksamenene mine i januar, så er ikke min juleferie egentlig en ordentlig ferie, men jeg har en lang liste med ting jeg må gjøre når jeg er tilbake i Norge. Gløgg og pepperkake - julefilmkveld, 7 slag-bakedag (selvom kjenner jeg min mor rett blir det nærmere to enn sju - og kjenner jeg min mormor rett får vi de resterende slagene vi ikke baker selv av henne), juleverksted, julekrybbebygging, ordentlig jule-trepynting (for plastikkjule-treet vi har i Manchester føler jeg ikke teller), stå på skøyter! ..og drikke kakao og grille marshmallows i norsk natur, adventskvelder, og sist men ikke minst; Julegudstjenesten! Anette Vala og jeg har hatt

en liten adventskalender-tradisjon gående i noen år nå, og i år har jeg lagd en til henne. Å finne på ting til hver «luke» og leting etter bibelvers og lovsanger som passer til juletemaet, har ført til at jeg har fått litt ekstra refleksjonstid i november.

Tanken på at Gud elsker oss så høyt at han ble et menneske, for så å dø for våre synder. Det er kjærlighet det! Så til slutt vil jeg dele mine favoritt bibelvers med dere: «Mester, hvilket bud er det største I loven?» Han svarte: «Du skal elske Herren din Gud av hele ditt hjerte og av hele din sjel og av all din forstand. Dette er det største og første budet. Men det andre er like stort: Du skal elske din neste som deg selv. På disse to budene hviler hele loven og profetene.» Matt. 22:36-40

God jul og spre litt kjærlighet! Gleder meg til å se dere alle snart igjen! Store gode klemmer og hilsener fra Manchester.

Solveig Bergsland sprer julegleder

Juleesker til Estland!

Rakel Johansen hentet en skoese til Estland

Mange har pakket skoester fulle med ulike ting. Hvorfor? Jo for å kunne overraske en vi ikke kjenner i Estland med en julegave? «Jul kan være vanskelig og jeg ønsker at flere denne julen skal få oppleve å få sin første julegave», forteller Solveig.

av Kari Sæthre

Skoester

I fra november måned har

alle i kirken hatt mulighet til å ta med seg hjem en tom skoese og fylle med ulike ting. Dette har engasjert både liten og stor, ung og gammel. Med innholdet har vi selv kunnet bestemme hvem gaven skal være til. Vi har merket den med baby, jente/gutt og alder, enke, ungdom gutt / jente, mann, ung dame osv.

Hva har vi pakket?

Hva ville jeg ha likt å få, om jeg ikke hadde råd til

å kjøpe selv? Dette er spørsmål vi har stilt oss selv. Bare fantasien og størrelsen på skoesten har begrenset utvalget. Håndkle, såpe, shampo, bleier til småbarn. Sokker, skjert, hansker og lue. Kaffe, te, tubeost og ellers tørrvarer, kjeks, rosiner, nøtter og sjokolade. Dette er noen av tingen som er blitt pakket, men mye mere kunne vært nevnt.

En hjelpende hånd!

Skoeskene er blitt levert i kirken frem til 10. desember. Før jul reiser Solveig Bergsland til Estland der hun driver arbeid blant bl.a. gatebarna og fattige familier. Mange få glede av en liten julehilsen fra oss i Skien.

Takk Solveig at du gir oss muligheten til å gi en hjelpende hånd gjennom deg.

Samarbeid med menighetene i Skien

Jul på Handelstorget!

I år har vi kunnet glede oss over å markere julens budskap på handelstorget i Skien sentrum.

av Birgit Andersen

Lørdag 5. og 12. desember kl. 11-15 har vi hatt en stor stall åpen som folk kunne besøke. Der har vært mennesker som har fortalt litt om den første julenatten og noen levende dyr også. Barna har kunnet kle seg ut som hyrde eller

engel og har fått muligheten til å ta bilde for å bruke til årets julekort.

Flere av byens menigheter har slått seg sammen med oss for å arrangere dette. Vi har hatt et godt samarbeid med kommunen og handelsbyen og fått gratis bodplass, lagerplass og strøm.

Lørdag 5. desember framførte Jentegruppa Seven sin julemusikal på scenen foran Arkaden og nå til

lørdag 19. desember vil Happy ha allsang på torget klokka 13.00. Det er Bård og Mette Aasland, Heidi og Tor Erik Trainer - Flatebø, Anne Sandmo, Anne Therkelsen og Richard Skyer. I tillegg blir også Jenny og Rune Brynsholmen med.

Vi gleder oss over å få være med å vise og markere for byens befolkning at julen handler om at Jesus ble født og kom med lys, håp, glede og kjærlighet.

Utdannet til fysioterapeut

Peeter – med pågangsmot og glimt i øyet!

Peeter Tähepõld

8. november 1990 blir det født en gutt i Estland. 25 år senere er gutten blitt voksen og et kjent syn for oss i Skien baptistmenighet. Men hvem er egentlig Peeter Tähepõld og hvorfor kom han hit?

av Anette O. Bergsland

Familien!

«Jeg har vokst opp i Lohusalu, 3 mil fra Tallin,

en liten landsby der alle kjente hverandre på godt og vondt. Der bodde jeg med mor og far og ei søster som er ett år eldre enn meg.»

Oppveksten

Peeter forteller om en oppvekst som på mange måter har vært vanskelig. Han har vokst opp med en alkoholisert far, noe han har syntes det har vært vanskelig å fortelle

om. Familien hans var fattig og huset var ikke i bra stand. «Jeg har hatt utedo hele livet mitt!» Han ler mens han sier at det var fort gjort å gå på do da det var 20 minus om vinteren.

Latteren stilner og han blir tankefull da jeg spør om hvordan det var å vokse opp slik. «Når jeg tenker tilbake, høres det egentlig umulig ut.

Hvorfor mistet jeg ikke motivasjonen av å se at alle andre hadde det så mye bedre? Men min mor var alltid der for meg og søsteren min, hun tenkte aldri på seg selv. Det er av henne jeg har lært å være omsorgsfull. Og jeg tenker også at noen må ha hjulpet meg, Gud må ha vært der."

Skole og utdanning!

Til tross for vanskelige forhold hjemme og lavt nivå på skolen han gikk på i landsbyen, kom Peeter i 7. klasse inn på den beste realfagskolen i Tallin. De to-tre første årene var vanskelige faglig, både med matematikk, kjemi og spesielt engelsk. «Men jeg har aldri hatt problemer med å finne venner, så jeg trivdes likevel», forteller han.

Etter fem års skolegang sto Peeter som 19-åring med gode karakterer i hånda, men likevel ikke gode nok til å begynne på medisin som han ønsket. «Da ble det militæret i 8 måneder i stedet for.

Det syntes jeg var moro. Sove ute når det var kaldt, lage mat – jeg lærte mye».

Fysioterapistudiet.

Peeter forteller at han nok en gang prøvde å komme inn på medisin, men han fikk heller plass på fysioterapistudiet. Selv om det ikke var førstevalget, var det ikke en helt fremmed tanke. «Moren min er kokk, og da jeg var 16 år bar kroppen min preg av at jeg vokste i bredden i stedet for lengden.» Smilet glimter i øynene til Peeter. «Jeg tenkte at nå var det nok, og startet med trening og endring av kosthold. Det gav resultater, og jeg tenkte at kanskje fysioterapi kunne være noe for meg – å vise andre hva man kan få til ved å bruke kroppen sin.»

Studentlivet.

Og slik blir det. Peeter begynner på fysioterapistudiet i Tartu, og flytter inn hos sin 90-årige bestefar som han hjelper og steller for. Studentlivet er artig, og han trives.

En uvanlig dame.

Sommeren etter det første studieåret får han jobb som massør på et spa-senter i nærheten av Lohusalu. Der skjer også et vendepunkt i livet hans. «9. juli 2012 hadde jeg en veldig uvanlig kunde. Det var en norsk dame i 50-årene som begynte å stille meg merkelige spørsmål etter 15 minutter med massasje: Snakker du russisk? Liker du barn? Var jeg bortskjemt? Jeg klarte ikke fokusere så veldig på massasjen», humrer Peeter og avslører at den uvanlige kunden var Solveig Bergsland. Hun spør om han vil bli med til Norge, og Peeter vet ikke hva han skal svare.

Da han kommer hjem, søker han opp Solveig på nettet og leser mange artikler om arbeidet hennes i Estland. Dagen etter får han byttet om på kundelistene slik at Solveig blir hans kunde en gang til, og det fører til hans første tur til Norge som tolk for ei russisk jente på 9 år som skulle hjem til Solveig.

En tanke blir sådd!

«Etter det har jeg vært mange ganger i Norge, og Solveig og jeg ble gode venner. Når hun var i Tallin, kjørte jeg opp dit og hjalp henne med alt mulig. Det var også hun som sådde tanken i meg om å flytte til Norge, men da måtte jeg lære meg norsk, sa hun». Det gjør han, og det blir jobb på gamlehjem i Ålgård. Pengene han tjener, bruker han til å betale ned studielånet og kjøpe en ny komfyr til moren sin.

Flytter til Norge

Så hopper vi til oktober 2014 og som ferdig utdannet fysioterapeut, flytter Peeter inn i kjelleren hos Solveig og Vidar med ønske om å finne mer jobb i Norge. Han forteller om hvordan alt har lagt seg til rette: «Først jobbet jeg for Vidar med alt mulig, deretter ble jeg tilkallingsvikar i Loppedåpan barnehage der Solfrid Bergsland jobber, jeg ble massør ved Kragerø Resort og så fikk jeg fast

vikariat ved Gulset sykehjem, i tillegg til at jeg selger massasjetimer privat. Jeg har også fått meg bil, leilighet, mange gode venner og en husgruppe som er veldig viktig for meg». Det har virkelig ordnet seg for Peeter, og han virker trygg på hvorfor det er blitt slik.

Ble bedt for!

«Ikke lenge etter jeg hadde flyttet til Skien, var jeg på en fellesgudstjeneste i Porsgrunn. Jeg hadde vært med på gudstjenester før og syntes det var helt greit, men jeg hadde vært redd for å si at jeg tror på Gud. Denne gangen spurte Solveig om hun skulle be for meg. Jeg ble bedt for av henne, Vidar og pastoren i Porsgrunn, og jeg gikk til nattverd for første gang. Fra den dagen tok jeg valget om å prøve å gå veien videre som kristen. Og mye har skjedd siden den gangen. Mye jeg ikke kan forklare.»

Han er takknemlig for måten han er blitt tatt imot i Skien baptistmenighet,

spesielt glad er han for de som har vært rundt ham og hjulpet ham. Når jeg spør Peeter om hva det betyr for ham å være kristen, synes han det er vanskelig å svare, men én ting er han tydelig på: «Når jeg ber, opplever jeg at jeg får svar!»

Eget juletre!

Og veien videre, hvordan blir den? Jula skal feires i Norge. Peeter vil hente juletre i skogen, og han har invitert foreldrene hit. Julaften blir antakelig feiret i Kilebygda hos Solveig og Vidar.

Fremtiden.

Noen flere konkrete planer har han ikke lagt. «Jeg synes det er vanskelig å si noe om framtida. Estland føles fortsatt som hjemme og jeg ser for meg at jeg flytter tilbake om noen år.» Han stopper opp litt, begynner å smile og avslutter: «Eller kanskje jeg finner kjærligheten her?»

Skriv at jeg har leilighet, 50 tommer TV og kaffemaskin. Nummeret mitt kan du også få!»

Lørdag 31. oktober

HalloVennParty!

Vennskap, flotte kostymer og ballongfigurer er tingen.

I fjor var vi en god gjeng fra vår kirke som deltok som medhjelpere på HalloVenn i Pinsekirken Tabernaklet. Da var det 294 barn tilstede og kirken var sprengfull. Vi begynte derfor tanken om å lage til det samme arrangementet i vår kirke.

For første gang 31. oktober i år, gjennomførte vi HalloVennParty i vår kirke.

av Birgit Andersen

Hva er HalloVenn?

HalloVenn er en stor vennefest for barn i alderen fra 5 år til 7. klasse. Konseptet startet

på Hamar i 2007 som et positivt alternativ til Halloweenfeiringen 31.oktober. Visjonen er at vi sammen gjør Norge til et bedre sted å være og mottoet er - "Det du vil at andre skal gjøre mot deg, det skal du gjøre mot dem". Dette er kristne verdier som vi som menighet står for

Heidi Kløverød betjente godte - byttestasjonen.

og ønsker å dele med byens familier. Gledelig var det derfor at over halvparten som var tilstede, ikke går i kirken til vanlig.

Gode verdier!

De fleste foreldre ønsker å lære barna sine å ikke skremme andre, gjøre dumme ting eller tigge, noe som Halloweenfeiringen i Norge dreier seg mye om. Derfor er det en stor glede for oss som menighet å tilby noe som fremmer mot-

satte verdier: glede, vennskap og aktivitet.

Ulike aktiviteter

På HalloVennParty ble barna først møtt av to snille kløvner som forklarte litt om hva de kunne gjøre inne i kirken. Barna fikk så delta på mange morsomme aktiviteter, alt fra ansiktsmaling og ballongfigurer, til sumobryting, bilrace og megadart. Vi la vekt på å ha mange aktiviteter, slik at ikke barna måtte stå mye i kø, men heller

være i aktivitet.

Masse godteri!

På alle de 23 aktivitetene fikk barna både en godteriting og en "dott" på deltagerkortet sitt. "Dottene" kunne senere veksles inn i enda mer godteri, samt at man kunne bytte inn det godteriet man ikke likte i godte-byttestasjonen. Som dere skjønner var det nesten en godterihimmel som barna var kommet til.

Sumobryting med drakter på, er kjempemorsomt og barna fikk brukt mye energi.

Noe for liten og stor

I underetasjen var det kafé og alle barna som deltok fikk brus og pølser, mens de voksne måtte kjøpe. Derimot fikk alle voksne et lodd når de kom. På slutten trakk vi en heldig vinner av en fruktkurv med et gavekort fra Campino pizzeria.

Stor stemning!

Siden vi arrangerte dette sammen med Tabernaklet prøvde vi å danse BlimE dansen på Skype med

hverandre, noe som fungerte nesten. Stor stemning å se at sammen var vi veldig mange. Hos oss var det 81 barn, og 38 voksne tilstede, i tillegg til medhjelperne. Selv om det var færre besøkende enn pinsekirken hadde, så var det en veldig god start!

Klovnene ordnet opp!

Når barna gikk hjem fikk de en deilig bolle av klovnene våre i tillegg til at de hadde posene fulle

av godteri og hodet og kropp rik på positive opplevelser.

Mange medhjelpere

Til slutt må vi takke alle medhjelperne. Det var over 65 personer som lagde festen enten med å hjelpe til på selve festen eller bake muffins, rigge til eller rydde ned. Helt fantastisk å oppleve at så mange hjalp til for å lage en morsom og uforglemmelig kveld for mange barn. Tusen takk.

Menigheten utfordres på sine verdier

Raushet, vennskap og godhet

Menighetsleder Harald Dønnestad

Vi kjenner til mannen som ble hjulpet av en fremmed, en samaritan, og ikke dem vi i første omgang skulle tro ville hjelpe. Hvordan møter vi som menighet det hav av flyktninger som kommer over landegrensa i disse dager? Gjør vi liknelsen til skamme, eller stadfester vi den?

av Harald Dønnestad

Tusen flykninger

UDI har vært og sett på om Skien kan være korttidsmottak for 1000 flyktninger som skal videre til andre mottak. Samtidig utfordrer rådmannen, politikerne til å tredoble bosetting av flyktninger de neste årene. Hva tallene reelt blir er usikkert når jeg skriver dette, men vi må være forberedt på endringer i samfunnet vårt de nærmeste månedene og årene.

Nestekjærlighet!

Vi som menighet må makte å skille mellom politiske vedtak (som vi

kan like eller mislike) og Jesu bud om uforbeholden nestekjærlighet. Vi kan ikke snu oss vekk og benekte at mennesker er på flukt til vårt land, til vår by. Hvordan møter vi dem som faktisk er her eller måtte komme? Med avvisning eller kjærlighet? Med dialog eller isolasjon?

Mokkasinsprinsippet!

Vi er glade for at pastoren vår er med i en dialoggruppe i Skien sammen med flere andre ledere fra ulike tros- og livssynssamfunn. På siste temasamlingen i høst, introduserte Vidar oss for «mokkasinsprinsippet»: Du må gå i en ukjents mokkasiner i 2 uker før du kan si noe om hvem han er.

Hva kan DU gjøre?

Vi som menighet utfordres på våre verdier og vårt motto: Raushet, vennskap og godhet, og «de som ikke er i menigheten er de viktigste som finns». I hvilken grad skal vi som menighet bidra dersom eller

når det blir behov for flyktninghjelp i Skien i et større omfang enn tidligere? Mange er allerede engasjert i flere oppgaver i menigheten og mange har flere engasjement utenfor menigheten. Kanskje noen skal omprioritere noe i en periode? Eller kanskje er det nettopp dette du skal begynne å engasjere deg i?

Menigheten utfordres!

Dette utfordrer oss som menighet. Strategi- og tjenesteutvalget samtaler om dette. Det er enda uavklart hva vi kan eller ønsker å bidra med. Samtidig skal vi skape gode vekstvilkår og en trygg tro for alle «våre egne». En tro på han som ble født i en stall, måtte flykte fra forfølgelse om natten, og som senere sa:

«Min fred gir jeg dere, ikke den fred som verden gir».

...menigheten – det fineste som fins!

God jul!

Englehuset
Keramikk og Ikoner
Ragnhild E. N. Grønseth
Tlf. 928 85 721

Felleskjøpet
Levende opptatt av det

TRAVELNET
GRENLAND REISEBYRÅ
☎ 900 66 715 ☒ dag.eik@travelnet.no

SpareBank 1 Telemark
☎ 35 58 89 00

XL BYGG GISHOLT & FINNE
Vestsida - Kjørbeek - Borgestad
Tlf: 35 50 48 00 - www.xlbygg.no

Leie Luksefjellstua

Luksefjellstua tilhører Skien baptistmenighet og kan leies av grupper og familier.
Ta kontakt med Ronald og Ruth Brynhildsen
☎ 35 53 51 03 eller 911 74 853

Skien
BEGRAVELSESBYRÅ
Alfsen

TELEFON 35 52 49 00
ADRESSE Rektor Ørns gate 16,
3717 Skien
E-POST post@skienbeg.no
WWW skienbeg.no

ALLTID HER FOR DEG

15. april 2016

Termossamling!

Anne Margrethe Mandt- Anfinsen

Termos er et arrangement for damer i alle aldre. Fredag 15. april kommer Anne Margrethe Mandt-Anfinsen. Temaet blir "Å ta imot livet som en gave".

av Tove B. Jensen

Anne Margrethe er født og oppvokst i Siljan, bor nå i Asker. Hun er utdannet journalist, har jobbet i Misjonsforbundet i en årrekke, er forfatter og skribent. Hun har i mange

år vært leder i arrangementskomiteen for Misjonskirkens kvinnekonferanse.

Hold av denne datoen, og inviter gjerne med deg en venn, kollega eller nabo. Vi håper at denne kvelden vil gi deg godt påfyll gjennom ord, musikk og nydelig hjemmelaget suppe!

Påmelding til Tove på ☎ 976 13 384 eller Annette på ☎ 948 71 609.

Høstlotteri

Trekning 1. desember

- 3859 Gavekort fra FagFlis
Merethe Lysø Sølyst
- 5423 Keramikk - engel
Reidun Johannessen
- 3109 Lappeteppe
Elin Bakkevold
- 1564 Lappeteppe
Ellen Johansen
- 5276 Strikket pledd
Åge Skyer
- 2969 Gavekort Hekules
Vivi Solstad
- 2048 Høyang Polaris kjelesett
Heidi og Jan Gunnar Kløverød
- 1805 Fjällreven tursekk
Karin Sørensen
- 4597 Vase fra Finn Schjøll
Sondre Stensbøl
- 2999 Gavekort Odd-butikken
Camilla Hjort
- 1927 Keramikkhjerter
Charlotte Hegge
- 1811 Pall m/ fyringsved
Karin Sørensen
- 5349 Elektrisk drill
Anette Stensbøl
- 4449 Kunstglass - dekorasjon
Eva Nilsen
- 1795 Bestemødrenes gavekort
Ingrid Eikland
- 1418 Bestemødrenes gavekort
Ragnhild Aasheim
- 2098 Bestemødrenes gavekort
Herman E. Ulrichsen
- 1971 Trillekoffert NorEngros
Helene Aasen

B

NORGE P.P. PORTO BETALT

Returadresse:

Skien baptistmenighet
Herman Baggersgt. 1
NO-3717 SKIEN

Nyttårsaften kl. 18:00

Nyttårsfest for alle!

I år er det også duket for nyttårsfest torsdag 31. desember kl. 18-24 i kirken. Dette er en fest for familier av alle slag, enten man er singel eller har 8 barn, er eldre eller ungdommelig.

av *Birgit Andersen*

Opplegget er lagt opp til at barna som kommer skal ha det gøy og da blir det ofte bra for de voksne også. I fjor var vi over 50 barn og voksne samlet til leker, konkurranser, samtaler og god mat. Vi

gjør det både staselig og enkelt. Enkelt på den måten at alle som kommer har med seg en rett hver til en varm og kald buffé og staselig med rød løper, velkomstdrink, dessertbord og at vi pynter oss.

Velkommen til nyttårsfest og ikke glem å meld dere på! Liker du å feire sammen med andre hyggelige mennesker, er dette stedet du vil være nyttårsaften 2015.

Det er påmelding til Birgit 959 46 342 eller på facebook arrangement, innen mandag 28. desember – da sier du også ifra om hva du vil bidra med til bufféen... Velkommen!